

ת"פ 12048/12/18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, שלוחת תביעות רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 12048-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל שלוחת
תביעות רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד דורית
סבן ויסמין נוי

המאשימה

נגד

פלוני

באמצעות ב"כ עוה"ד טל גלאון

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום המייחס לו עבירה של **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 1.10.18 בשעה 16:39 בסמוך לקניון בלוד, נתגלע בין הנאשם לבין ארוסתו ויכוח על רקע היעדרותה מביתה.

על רקע זה, **סטר לה הנאשם על פניה** והיא התרחקה ממנו.

אז, הנאשם **תפס אותה בידה, משך אותה לכיוונו, הפיל אותה ארצה "והכה אותה בכל חלקי גופה באמצעות ידיו, כל זאת כאשר המתלוננת שרועה על הקרקע"**.

בהמשך, כאשר היא התרחקה מעט ממנו, **אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו**.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה, האינטרסים המוגנים אחר העבירה, שהם השמירה של גופה, שלומה, ביטחונה וכבודה של המתלוננת, ופסיקה הנוהגת בתחום, ולפי עובדות כתב-האישום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאירוע המתואר בכתב-האישום נע בין **מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים, כאשר כל מקרה לנסיבותיו, טיב האלימות כלפי בת הזוג ונסיבותיה, תוך אבחנת הפסיקה לקולה ולחומרה:

רע"פ 5434/17 נרי דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17):

הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, שני אירועי תקיפת בת זוג, דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 1923/11 חטיב נגד מדינת ישראל (10.3.11):

תקיפת בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, איומים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - **12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6341/05 דוד שלם נגד מדינת ישראל (4.9.05):

תקיפת בת זוג (הנסיבות לא הוצגו בצורה מפורטת), היזק לרכוש, איומים שירצח אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6821/08 מסרי נגד מדינת ישראל (18.8.08):

תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחוזקה, תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה, הטיח בה מכות אגרופ עד עילפון, חלוף זמן, **תסקיר חיובי** הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4140/10 חביב אללה נגד מדינת ישראל (6.9.10):

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוננת לבית-החולים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן **המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית**, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4311/13 י.פ. נגד מדינת ישראל (20.8.13):

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בצווארה, ארבעה אישומים, במסגרתם התיישב עליה, חנק אותה, קשר את ידה וסכר את פיה עד אובדן הכרה, סטר לה, נשך אותה (מחלק מן האירועים זוכה), נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3629/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18.5.11):

חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, **בעל המלצה שיקומית**, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 973/06 גזאלה נגד מדינת ישראל (30.8.06):

תקיפת בת זוג במכת אגרוף בעינה, בעת הריונה סטר לה, הכה אותה באגרופים, בעט ברגליה, הטיח פניה במכונת הכביסה, העדר עבר פלילי, **בני הזוג הצליחו לשקם את יחסיהם, והמתלוננת נכנסה להיריון במהלך התקופה**, נדון ל - **7 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 11/15 אחסניה נגד מדינת ישראל (20.1.15):

איים על אשתו שהייתה בהריון, סטר לה, בעט בבטנה, תפס בשערות ראשה, ללא עבר, נעדר המלצה שיקומית, נדון ל - **7 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

העבירה אותה ביצע הנאשם חמורה - מדובר **ברצף של חבטות** כלפי ארוסתו, בפרהסיה, ברחובה של עיר.

אין להקל ראש באלימות שבה נקט הנאשם כלפי ארוסתו והיא מחייבת ענישה הולמת.

הנאשם הכה במתלוננת **מספר פעמים** בכל חלקי גופה.

צפיתי בסרטון, אשר תיעד את כל האירוע וניתן לראות כיצד ידו של הנאשם מונפת מעלה מספר פעמים ומורדת מטה, לכיוון המתלוננת, השרועה ארצה חסרת אונים.

זוהי התנהגות אלימה בזויה, שחייבת לפגוש ענישה מחמירה המשיבה לנאשם כגמולו.

אין להמעיט מחומרת המעשים גם נוכח העובדה, כטענת ב"כ הנאשם, כי השניים היו מאורסים, טרם נישאו והקימו בית משותף.

בכל הקשור לעבירות אלימות, שנעברות בתוך התא המשפחתי יש לומר, כי הפסיקה נעה במגמת נסיקה מחמירה, כדי להדביר את התופעה החמורה, וזאת אף אם אין מדובר בפניי בתא משפחתי שקרם עור וגידים, אלא שהיה אך בראשיתו.

ברע"פ 6464/18 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (14.10.18) נקבע: "בהקשרה, שלציין את מגמת החמרה בענישה בעבירות כגון אלה במקרה שלפנינו, שנועדה לשרש את תופעת האלימות כלפי נשים מידי בני זוגן"

בע"פ 3011/17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (31.1.19) קבע בית-המשפט העליון, אמנם בהקשר של אירוע אלימות חמור יותר, אך קביעה זו יפה בשינויים המחויבים גם למקרה: "**ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.**"

זוהי תופעה רעה שהפכה להיות נפוצה ביותר, ואני יכול להעיד שבשבתי כשופט "מוקד פלילי" באזור השיפוט דנן, אין יום דיונים שבו אין מובאים בפניי לדיון נאשמים ספורים, שביצעו עבירות אלימות בתחום התא המשפחתי, במידת חמורה כזו או אחרת, ולכן רק ענישה שאין בה סלחנות תעביר מסר חד של הרתעה ליחיד ולרבים.

(2). עבר פלילי:

זהו נאשם אשר **לחובתו עבר פלילי** הכולל שתי הרשעות קודמות (במ/1).

ביוני 2015 הורשע בבית-המשפט לנוער **בעבירת אלימות** שונות - פציעה, חבלה חמורה ועוד עבירות.

בעניין זה, אפנה לתיאור המעשים החמור שהובא במסגרת גמר-הדין של בית-המשפט לנוער (במ/2).

ביולי 2017 הורשע בעבירות רכוש.

יחד עם זאת, יש לזכור שאין מדובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר, והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

(3). תסקירים:

הוגשו שלושה תסקירים ויש לומר כי הם מציגים תמונה שחורה משחור - מטרידה ומדאיגה עד מאוד, המחייבת נקיטה בענישה מחמירה ביותר, כדי שתבהיר לנאשם את מה שאינו ברור לו.

הנה כי כן, מה דינו של נאשם שביחס אליו שירות המבחן מחווה דעה כדלקמן:

"ניכר היה כי חלק מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות כלפי נשים" (עמוד 2 פסקה חמישית לתסקיר הראשון).

ברור לכל, כי נאשם, שכזה חייב לפגוש ענישה מחמירה, המבהירה לו את הפסול החמור, שבמעשיו והמעבירה לו מסר שלילי, שישלול ממנו החזקה בעמדות שכאלה.

עוד נמסר: "ניכר היה כי חלק בעל עמדות נוקשות ומתקשה לגלות מודעות באשר לבעייתיות בהתנהגותו" (עמוד 2 פסקה חמישית לתסקיר הראשון).

וכן: "להבנתו, לתפיסתו של חלד בכך שהתנהג באלימות כלפי המתלוננת, מנע אירוע יותר חמור אשר היה עלול לקרות לה, כגון רצח על כבוד המשפחה, בעקבות התנהגותה הלא נאותה" (עמוד 2 פסקה חמישית לתסקיר הראשון).

הנה כי כן, זהו נאשם אשר **בעיוות מחשבתו** סבור, כי באלימות בה נקט **היטיב דווקא** עם גורלה של המתלוננת ויתכן שסובר כי עליה דווקא להודות לו.

עוד ניתן היה ללמוד, כי לנאשם בעיה של שימוש בסמים מסוג קנביס - בעיה שהוא אינו מכיר בה - הוא מסר, כי **"משתמש בסמים מסוג קנביס בתדירות יום-יומית"** (עמוד 3 שורה ראשונה לתסקיר הראשון).

הנאשם לא הגיע לבדיקות שתן ולא גילה כל רצון להשתלב בהליך טיפולי-שיקומי.

נמסרה ההערכה, כי "קיים **סיכון גבוה** להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד" (עמוד 4 שורה שניה לתסקיר הראשון).

למרות שתסקיר זה הציג המלצה סופית, שאפשרה טיעון לעונש ומתן גזר-דין, עדיין, בישיבת יום 29.10.19 **לבקשת ב"כ הנאשם "לאפשר לנאשם הזמנות נוספת"** (עמוד 6 שורה 11) הזהרתי את הנאשם כדלקמן: "אני יודע שאם יהיה בפעם הבאה אותו תסקיר, יכול להיות שהעונש יהיה חמור, כלא" (עמוד 6 שורה 18).

והנה, מסתבר, כי הנאשם לא השכיל להבין את האזהרה, הוא **לא הורתע** מן המפגש עם בית-המשפט, לא ביקש לשנות את דרכיו ולעלות על דרך שיקומית שונה.

ואכן, **בתסקיר השני** נמסר, כי הנאשם בעל **דפוסים התמכרותיים אלימים** והוא נדרש לטיפול נוכח אלו. הוא הופנה לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות, אולם הגיע למפגש בודד וניתק מגע עם שירות המבחן. בכל זאת, שירות המבחן ביקש לאפשר לו צוהר שיקומי נוסף, ולפיכך הדיון נדחה בפעם נוספת.

והנה, **התסקיר השלישי** נותר בעינו. נראה, כי אמו של הנאשם היא היחידה שמודאגת ממצבו "ומבינה הצורך בהשתלבותו בטיפול, בעיקר על מנת שייגמל מסמים" (עמוד 1 - שתי שורות אחרונות).

ואולם, **הנאשם המשיך לעמוד במריו** - תחילה הגיע לפגישות טיפוליות, אך בהמשך שב וניתק את הקשר, כאשר ההערכה היא שהוא **"ממשיך בשימוש פעיל בקנאביס ואינו מסוגל להיגמל בכוחות עצמו"** (עמוד שני פסקה השניה). כל זאת, גם נוכח ההליך המתנהל בעניינו.

התסקיר ציין, כי נערכה שיחה עם המתלוננת, אשר מסרה כי היא אינה מצויה בקשר עם הנאשם, אולם אפנה להערה שנרשמה בעניין זה בעמוד השני בשורה השלישית לפסקה השלישית ולקושי ליצור עמה קשר, כפי שפורט.

בסופו של יום אין בתסקיר המלצה טיפולית-שיקומית.

אכן, אין בכתב-האישום אזכור לכך שהאלימות בה נקט הנאשם הייתה על רקע שימוש בסמים, אולם העדר הטיפול בבעיה זו ממחיש את הסיכון לאירועי אלימות נוספים.

בהעדר שיקום אמיתי **איני מקבל את מילותיו האחרונות של הנאשם**: "עשיתי טעות ואני אוכיח לבית המשפט ולי שאני לא אחזור על זה". יכול היה הנאשם להוכיח זאת לבית-המשפט כפי הצהרתו, אילו היה רותם את עצמו להליך טיפולי ולפיכך אני קובע כי אלו הן מילים ריקות מתוכן.

(4). שיקולים לקולא:

שמתי לנגד עיניו את גילו הצעיר של הנאשם - יליד 1999, את העובדה, כי זהו מאסרו הראשון, את העובדה שהוא הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי יקר ומנע את עדות המתלוננת.

ד. מסקנה:

מכל אלה מתקבלת המסקנה, כי יש לנקוט כלפי הנאשם בענישה מחמירה, מרתיעה, בלתי סלחנית, כגמולו, בגבול העליון של המתחם, אשר תעביר לו מסר חד וברור ותמנע את הסיכון העתידי מפניו, שמא יחזור וינקוט באלימות.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

לשם כך, יתייצב הנאשם לריצוי עונשו בבית הסוהר "הדרים" בתאריך 6.9.20, כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים עבירה בה הורשע, או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת עדת תביעה 1 אשר ישולם עד ליום 1.10.20.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.